

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **L. B.,** zastoupen JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Na Výsledku I 1523/3, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 5. 2016, čj. 4 Ad 9/2016 – 23,

takto:

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 5. 2016, čj. 4 Ad 9/2016 – 23, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 3. 3. 2016, čj. MPSV-2016/38350-916, (dále jen „napadené rozhodnutí“) Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále jen „žalovaný“) zamítlo odvolání žalobce a potvrdilo rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ústí nad Labem (dále jen „Úřad práce“) ze dne 5. 2. 2016, čj. 62914/16/UL. Tímto rozhodnutím Úřad práce žalobci nepřiznal dávku státní sociální podpory – příspěvek na bydlení ode dne 26. 10. 2015.

II.

[2] Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí žalobu k Městskému soudu v Praze (dále také „městský soud“), který věc usnesením ze dne 25. 5. 2016, čj. 4 Ad 9/2016 - 23, postoupil Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Městský soud dospěl k závěru, že Krajský soud v Ústí nad Labem je místně příslušným na základě § 7 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb.,

soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť v jeho obvodu má žalobce bydliště, a to na adrese ul. S. 2355/39, Ú.

III.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti usnesení městského soudu kasační stížností. Namítl, že již v žalobě uváděl, že trvalý pobyt je jen evidenčním údajem, který v tomto případě nevypovídá o místě skutečného pobytu. Trvale se zdržuje v P. na adrese Z. 1927/5. Na adrese v Ú. nebydlí, ani k bytu nemá žádný smluvní vztah. Ve správním řízení také předložil smlouvu o ubytování mezi ním a Univerzitou Karlovou v Praze na dobu od 29. 9. 2015 do 15. 9. 2020, která má zjevně trvalejší povahu. Za situace, kdy se trvale zdržuje v P., kde je navíc i sídlo žalovaného, nedává postoupení věci smysl a vedlo by ke zvyšování nákladů řízení.

IV.

[4] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

V.

[5] Kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Nejvyšší správní soud proto posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[6] Kasační stížnost je důvodná.

[7] Spornou otázkou je v nyní projednávané věci určení místní příslušnosti správního soudu, který by měl rozhodovat o žalobě stěžovatele. Jelikož je předmětem žaloby rozhodnutí ve věci dávky státní sociální podpory, je pro určení místní příslušnosti rozhodný § 7 odst. 3 s. ř. s., podle něhož je ve věcech dávek státní sociální podpory k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje.

[8] Zatímco městský soud při určení místní příslušnosti vycházel z adresy trvalého pobytu stěžovatele (S. 2355/39, Ú.), kterou zjistil ze správního spisu a evidence obyvatel, stěžovatel poukazuje na svůj skutečný pobyt (Z. 1927/5, P.). Tuto adresu stěžovatel také uvedl jako adresu svého pobytu v žalobě i ve správním řízení. Ve správním řízení také usiloval o příspěvek na bydlení právě z titulu svého pobytu na adrese Z. 1927/5, P., který dokládal smlouvou o ubytování uzavřenou na období od 29. 9. 2015 do 15. 9. 2020. Jak ve správním řízení, tak v žalobě přitom tvrdil, že na adrese S. 2355/39, Ú. nebydlí, ani k bytu nemá žádný smluvní vztah.

[9] V daném případě tedy vznikl zjevný rozpor mezi skutečným a evidovaným (trvalým) bydlištěm stěžovatele. Otázkou, které bydliště by mělo být pro účely § 7 odst. 3 s. ř. s. v takovém případě rozhodné, se již zabýval Nejvyšší správní soud například ve svém

usnesení ze dne 20. 3. 2013, č. j. Nad 17/2013 – 16. Vyšel zde z interpretace pojmu bydliště v odborné literatuře a také dosavadní judikatuře Nejvyššího správního soudu (usnesení ze dne 8. 6. 2004, č. j. Nad 79/2004 - 25, č. 371/2004 Sb. NSS) i Nejvyššího soudu (usnesení ze dne 2. 6. 2005, sp. zn. 30 Cdo 444/2004, dostupné na www.nsoud.cz) a dospěl k závěru, „*že bydlištěm fyzické osoby podle § 7 odst. 3 s. ř. s. je místo, kde tato osoba bydlí s úmyslem zdržovat se zde trvale. Při určování místní příslušnosti soudu podle bydliště osoby tak rozhoduje faktický stav, který nemusí být totožný s ohlašovaným pobytem podle správních předpisů.*“

[10] Z obsahu správního spisu i žaloby (tj. z konstantních tvrzení stěžovatele a z jím doložené smlouvy o ubytování) je zřejmé, že stěžovatel se fakticky nezdržuje na adrese S. 2355/39, Ú. na adrese Z. 1927/5, P. V žalobě také stěžovatel uvedl, že na této adrese hodlá bydlet nejméně následujících 4,5 roku, což doložil ve správním řízení také ubytovací smlouvou. Z uvedeného je patrný úmysl stěžovatele zdržovat se na adrese Z. 1927/5, P. trvale. Jelikož zde stěžovatel bydlí s úmyslem se zde zdržovat trvale, je nutno tuto adresu považovat za jeho bydliště ve smyslu § 7 odst. 3 s. ř. s. Místně příslušným pro projednání žaloby v této věci je tudíž městský soud, v jehož obvodu má stěžovatel bydliště. Napadené usnesení je tudíž nezákonné.

VI.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost stěžovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 5. 2016, čj. 4 Ad 9/2016 – 23, je opodstatněná, a proto napadené usnesení podle § 110 odst. 1 věta prvá před středníkem s. ř. s. zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

Podle § 110 odst. 4 s. ř. s., zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. listopadu 2016

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu